Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37116
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

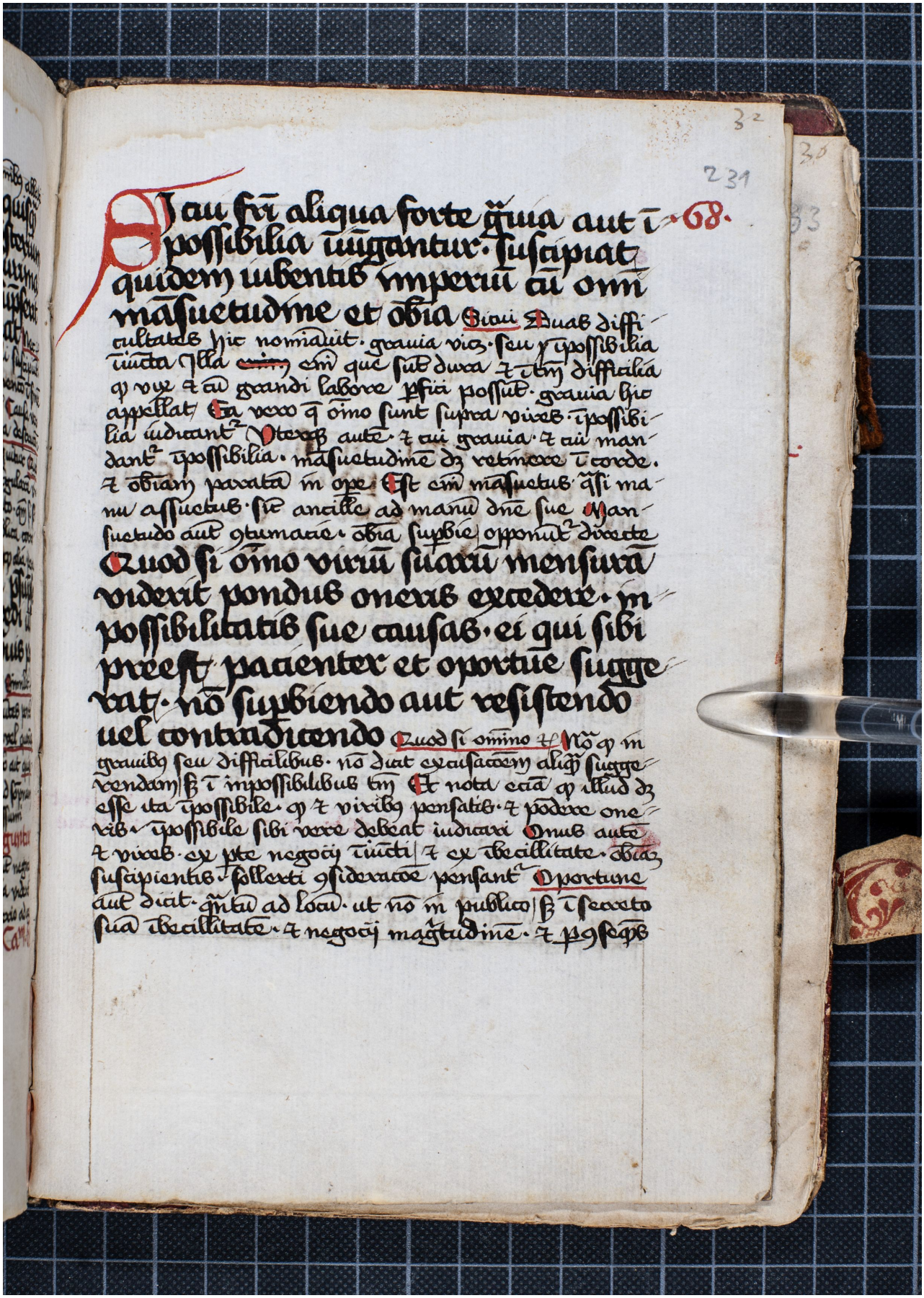

Si au fr̄ aliqua forte q̄ua aut ī possibilia iūgantur. susapiat quidem iubentis imperiū cū omī mansuetudine et obia Sicui Duas difficultates hic nomiauit. gramia viz. seu ꝯ possibilia iūcta Illa ~~cum~~ cū que sūt dura ⁊ itēm difficilia ꝯ vix ⁊ cū grandi labore ꝓficī possūt. gramia hic appellat Ea vero q̄ omo sunt supra vires. ī possibilia iudicant Oteraq̄ autē. ⁊ cui gramia. ⁊ cui mandant ī possibilia. mansuetudinē dz retinere ī corde. ⁊ obiam paratā in ope Est cū mansuetus q̄si manu assuetus. sic ancille ad manū dnē suē Mansuetudo aut gtumare. obia supbie opponit directe

Quod si omo virū suarū mensura viderit pondus oneris excedere. impossibilitatis sue causas. ei qui sibi preest patienter et opportune suggerat. nō supbiendo aut resistendo uel contradicendo Quod si omino ⁊c Nō ꝯ in gramibꝫ seu difficilibus. nō dicat excusacōem aliq̄ suggerendam q̄ ī impossibilibus tm̄ Et nota eia ꝯ illud dz esse ita ī possibile. ꝯ ⁊ viribꝫ pensatis. ⁊ podere oneribus. ī possibile sibi vere debeat iudicari Omis autē ⁊ vires. ex pte negoci tūcti ⁊ ex ibecillitate. obiaz susapientis. sollerti gsideratione pensant Opportune aut dicit. q̄ntū ad loū. ut nō in publico q̄ ī secreto sua ibecillitate. ⁊ negoci magtudine. ⁊ pg̃ seqs